Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

19 септември 2019 година*

„Дъмпинг — Внос на някои съединителни елементи за челно заваряване, от неръждаема стомана, за тръбопроводи, завършени или не, с произход от Китай и Тайван — Налагане на окончателни антидъмпингови мита — Нормална стойност — Корекции — Явна грешка в преценката — Задължение за мотивиране“

По дело T-228/17

**Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd**, установено в Уънджоу (Китай), за което се явява S. Hirsbrunner, адвокат,

жалбоподател,

срещу

**Европейска комисия**, за която се явяват T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky и E. Schmidt, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

**Съвет на Европейския съюз**, за който се явяват B. Driessen и H. Marcos Fraile, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/141 на Комисията от 26 януари 2017 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои съединителни елементи за челно заваряване, от неръждаема стомана, за тръбопроводи, завършени или не, с произход от Китайската народна република и Тайван (ОВ L 22, 2017 г., стр. 14),

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: H. Kanninen, председател, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (докладчик) и I. Reine, съдии,

секретар: F. Oller, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание на 22 януари 2019 г.,

* Език на производството: английски.

постанови настоящото

## Решение

### I. Обстоятелствата по спора

1 Жалбоподателят Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd е дружество, установено в Китай, което произвежда и изнася за Европейския съюз съединителни елементи за челно заваряване, от неръждаема стомана, за тръбопроводи (наричани по-нататък „тръбни съединителни елементи“).

2 Вследствие на жалба, подадена на 14 септември 2015 г. от Комитета за защита на отрасъла на съединителните елементи за челно заваряване от неръждаема стомана на Европейския съюз, Европейската комисия публикува на 29 октомври 2015 г. Известие за започване на антидъмпингово производство по отношение на вноса на някои съединителни елементи за челно заваряване, от неръждаема стомана, за тръбопроводи, завършени или не, с произход от Китайската народна република и Тайван (ОВ C 357, 2015 г., стр. 5), в съответствие с Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51, поправка ОВ L 7, 2010 г., стр. 22) (заменен с Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21). Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика по принцип е предвидено процесуалноправните норми да се прилагат към деня на влизането им в сила (вж. решение от 11 декември 2012 г., Комисия/Испания, C-610/10, EU:C:2012:781, т. 45 и цитираната съдебна практика). От друга страна, материалноправните норми трябва да се тълкуват като приложими към ситуации, възникнали преди влизането им в сила само дотолкова, доколкото от формулировката, предназначението или структурата им ясно произтича, че трябва да им бъде придадено именно такова действие (решения от 12 ноември 1981 г., Meridionale Industria Salumi и др., 212/80—217/80, EU:C:1981:270, т. 9 и от 11 декември 2008 г., Комисия/Freistaat Sachsen, C-334/07 P, EU:C:2008:709, т. 44). Следователно по-нататък по отношение на материалноправните норми следва да се прилага Регламент № 1225/2009, а по отношение на процесуалните правила — Регламент № 1225/2009 или Регламент 2016/1036 според датата на приключване на разглежданото производство.

3 Разследването на дъмпинга и нанесената вреда обхваща периода от 1 октомври 2014 г. до 30 септември 2015 г. (наричан по-нататък „периодът на разследване“ или „ПР“). Проучването на тенденциите, които имат значение за оценката на вредата, обхваща периода от 1 януари 2012 г. до 30 септември 2015 г. (наричан по-нататък „разглежданият период“).

4 Китайската търговска камара на вносителите и износителите на метали, минерали и химикали (наричана по-нататък „CCCMC“) представлява някои китайски производители на тръбни съединителни елементи в производството пред Комисията.

5 Извършена е проверка в помещенията на жалбоподателя съгласно член 16 от Регламент № 1225/2009 (заменен от член 16 от Регламент 2016/1036).

6 Жалбоподателят не прави искане да му се предостави статут на дружество, работещо в условията на пазарна икономика, съгласно член 2, параграф 7, буква б) от Регламент № 1225/2009 (заменен от член 2, параграф 7, буква б) от Регламент 2016/1036).

7 На 25 юли 2016 г. CCCMC представя становището си по предварителните заключения. Тя подава искане Комисията да оповести още на етапа на предварителните заключения цялата информация относно промишлеността на Съюза, с която разполага.

8 На 27 октомври 2016 г. Комисията съобщава окончателните си заключения, като определя краен срок 16 ноември 2016 г. за представяне на становища. В тези заключения Комисията уведомява за решението си да използва Тайван като държава аналог за целите на определянето на нормалната стойност по отношение на производителите износители от Китайска народна република.

9 На 16 ноември 2016 г. CCCMC и жалбоподателят представят становищата си по окончателните заключения. Жалбоподателят изтъква, че срокът за представяне на становището му е бил недостатъчен с оглед на важността на някои данни, предоставени за първи път в окончателните заключения. CCCMC отправя искане за изслушване в Комисията. Комисията предлага дата за изслушването, която CCCMC счита за твърде близка предвид необходимите формалности във връзка с пристигането на съответните лица в Брюксел (Белгия), поради което устното изслушване не се провежда.

10 На 25 ноември 2016 г., вследствие на становищата на някои от страните в производството, Комисията съобщава поправените си окончателни заключения, съдържащи допълнителни данни и информация и определящи срок за представяне на становища до 29 ноември 2016 г. CCCMC подава искане за удължаване на срока. Тъй като това искане е отхвърлено, CCCMC представя становището си в определения срок.

11 На 26 януари 2017 г. Комисията приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/141 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои съединителни елементи за челно заваряване, от неръждаема стомана, за тръбопроводи, завършени или не, с произход от Китайската народна република и Тайван (ОВ L 22, 2017 г., стр. 14, наричан по-нататък „обжалваният регламент“).

12 По силата на член 1 от обжалвания регламент ставката на наложеното на жалбоподателя антидъмпингово мито е 48,9 %.

## II. Производството и исканията на страните

13 На 19 април 2017 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

14 С оглед на внесените от жалбоподателя искания на 27 април и 13 октомври 2017 г., на основание член 66 от Процедурния правилник на Общия съд в това решение са заличени имената на някои производители, оказали съдействие в производството пред Комисията, както и цитирането на представено от жалбоподателя доказателство.

15 С документ, подаден в секретариата на Съда на 21 юни 2017 г., Съветът на Европейския съюз подава искане за встъпване в настоящото производство в подкрепа на исканията на Комисията само по отношение на петото основание на жалбоподателя.

16 С решение от 27 юли 2017 г. Общият съд допуска встъпването на Съвета.

17 По предложение на съдията докладчик Общият съд (четвърти състав) решава на 6 ноември 2018 г. да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, приканва жалбоподателя да представи доказателства, че е бил представляван от CCCMC пред Комисията. Жалбоподателят изпълнява искането на Общия съд в определения срок.

18 В отговор на доводите и доказателствата, представени от жалбоподателя в отговор на процесуално-организационното действие, посочено в точка 17 по-горе, Комисията представя в съдебното заседание доказателства, че жалбоподателят не е бил представляван от CCCMC пред Комисията.

19 Жалбоподателят иска от Общия съд:

– да отмени обжалвания регламент, доколкото се отнася до него,

– да осъди Комисията и Съвета да заплатят съдебните разноски.

20 Комисията иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата като недопустима,

– при условията на евентуалност, да отхвърли жалбата като неоснователна,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

21 Съветът иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата като неоснователна,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

## III. От правна страна

22 В отговор на въпрос, поставен от Общия съд в съдебното заседание, Комисията заявява, че се отказва от искането си за обявяване на жалбата за недопустима, което трябва да се отбележи.

23 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания. Първото основание е явна грешка в преценката, липса на безпристрастност при оценката на доказателствата, възлагане на прекомерна тежест на доказване на жалбоподателя, нарушение на правото на жалбоподателя да бъде изслушан, както и липса на достатъчно мотиви, изложени от Комисията във връзка с определянето на взаимозаменяемостта. Второто основание е явна грешка в преценката и липса на достатъчни мотиви във връзка с корекцията на нормалната стойност. Третото основание е явна грешка в преценката и злоупотреба с власт при определянето на разглеждания период. Четвъртото основание е нарушение на принципите на добра администрация и на прозрачност, както и на правото на защита. Петото основание е явна грешка в преценката при прилагането на третирането, предвидено за държави с непазарна икономика. От съображения за последователност Общият съд ще разгледа петото основание преди второто. Всъщност е уместно въпросът за законосъобразността на използването от страна на Комисията на метода за изчисляване на нормалната стойност, предвиден за държави с непазарна икономика, да се разгледа преди този, който се разглежда в рамките на второто основание, свързан с отказа на Комисията да използва данни, предоставени от китайския пазар за изчисляването на нормалната стойност.

### A. По същество

#### *1. По първото основание, свързано с явна грешка в преценката, липса на безпристрастност при оценката на доказателствата, възлагане на прекомерна тежест на доказване на жалбоподателя, нарушение на правото на жалбоподателя да бъде*

***изслушан, както и липса на достатъчно мотиви, изложени от Комисията във връзка с определянето на взаимозаменяемостта на тръбни съединителни елементи, произвеждани съгласно стандартите ASME/ANSI и EN/DIN***

24 В рамките на настоящото основание, най-напред, следва да се разгледа второто оплакване, свързано с нарушение на правото на жалбоподателя да бъде изслушан, след това и едновременно, първото, третото и четвъртото оплакване, а именно явна грешка, липса на безпристрастност при оценката на доказателствата и възлагане на прекомерна тежест на доказване на жалбоподателя, и накрая, петото основание, свързано с липса на достатъчно мотиви.

***а) По предмета на първото основание***

25 От съображение 47 от обжалвания регламент става ясно, че разглежданото разследване се е отнасяло до „съединителни елементи за челно заваряване, от аустенитна неръждаема стомана, за тръбопроводи, съответстващи на AISI 304, 304L, 316, 316L, 316Ti, 321 и 321H, както и еквивалентите им в другите норми, с най-голям външен диаметър не повече от 406,4 mm и дебелина на стената до 16 mm, с грапавост не по-малка от 0,8 микрометра, без фланци, завършени или не, с произход от [Китай] и Тайван“ и че „[п]родуктът е класиран в кодове по КН ex 7307 23 10 и ex 7307 23 90“. От съображение 48 от обжалвания регламент става ясно, че „[р]азглежданият продукт се произвежда основно чрез рязане и формоване на тръби и тръбопроводи“ и „се използва за съединяване на тръби и тръбопроводи от неръждаема стомана“ и „съществува под различни форми“ като например „дъги, преходни муфи, тапи и Т-образни елементи“.

26 Доводите на жалбоподателя по първото основание могат да бъдат разделени на пет оплаквания. Първото оплакване се отнася до явна грешка в заключението на Комисията, че тръбните съединителни елементи, произведени в съответствие със стандарта ASME/ANSI, и тези, произведени в съответствие със стандарта EN/DIN, са взаимозаменяеми. Второто оплакване се отнася до твърдяното незачитане от страна на Комисията на правото на защита на жалбоподателя във връзка със становището, което той е искал да представи в рамките на антидъмпинговото производство във връзка с въпроса за взаимозаменяемостта на съединителните елементи, произведени по двата горепосочени стандарта. Третото оплакване се отнася до твърдяната липса на безпристрастност на Комисията при оценката на доказателствата относно взаимозаменяемостта на елементите, произведени по двата горепосочени стандарта. Четвъртото оплакване се отнася до прекомерната доказателствена тежест, възложена от Комисията на жалбоподателя във връзка с взаимозаменяемостта. Петото оплакване се отнася до твърдяната липса на достатъчно мотиви, изложени от Комисията във връзка с преценката за наличието на такава взаимозаменяемост.

27 В репликата си жалбоподателят пояснява, в отговор на доводите в писменото становище на ответника по жалбата, че първото основание не цели да оспори определението на разглеждания продукт, съдържащо се в съображения 47 и 48 от обжалвания регламент. Той посочва, че първото му основание се отнася до валидността на анализа на Комисията относно въздействието на продуктите, предмет на дъмпинг в Съюза, при установяването на вредата и на причинно-следствената връзка. Той твърди, че оплакванията му във връзка с наличието на явна грешка в преценката, липсата на безпристрастност при оценката на доказателствата, нарушението на правото на жалбоподателя на изслушване и липсата на достатъчно мотиви във връзка с определянето на взаимозаменяемостта се отнасят до валидността на начина, по който Комисията е подходила при оценката на въздействието на дъмпинговия внос върху промишленото производство на Съюза, за да установи наличието на вреда и причинно-следствената връзка. Той твърди, че производителите от Съюза произвеждат почти изключително тръбни съединителни елементи в съответствие със стандарта EN/DIN, а

китайските производители почти изцяло произвеждат тръбни съединителни елементи в съответствие със стандарта ASME/ANSI. По този начин, тъй като внасяните от Китай тръбни съединителни елементи, отговарящи на стандартите ASME/ANSI, не са взаимозаменяеми по същество с продуктите, отговарящи на стандарта EN/DIN, произвеждани главно от производителите от Съюза, Комисията не би могла да стигне до обективно и обосновано заключение, че вносът причинява съществена вреда на промишлеността на Съюза.

28 В отговор на въпрос на Общия съд в съдебното заседание Комисията изтъква, че доводите жалбоподателя, изложени в точка 27 по-горе, следва да се считат за ново основание, тъй като в мотивите в рамките на първото основание на жалбата жалбоподателят не е оспорил преценката на Комисията относно вредата.

29 В това отношение следва да се подчертае, че доводите на жалбоподателя, изложени в точка 27 по-горе, представляват развитие на доводите, съдържащи се в становището в отговор на доводите на Комисията в писменото ѝ становище по жалбата във връзка с изискванията, на които тя трябва да отговори при определянето на съответния продукт. Всъщност в жалбата си жалбоподателят критикува преценката на Комисията относно взаимозаменяемостта на двата стандарта EN/DIN и ASME/ANSI. В репликата жалбоподателят уточнява, че тези доводи целят да оспорят оценката на Комисията относно вредата. Следователно това развитие на доводите не следва да се счита за ново основание.

***б) По второто оплакване, свързано с нарушение на правото на жалбоподателя да бъде изслушан относно преценката на взаимозаменяемостта на двата стандарта***

30 Във второто си оплакване жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила правото му на защита, като е взела предвид изявленията на CCCMC във връзка с липсата на взаимозаменяемост едва в момента на разгласяването на допълнителната информация от 25 ноември 2016 г., но не и на по-ранните етапи на производството. Жалбоподателят допълва, че Комисията е определила срок от два и половина работни дни за представяне на становище по поправените окончателни заключения, който е твърде кратък, за да може да представи задълбочено становище относно допълнителната информация. Жалбоподателят изтъква, че макар член 20, параграф 5 от Регламент 2016/1036 да позволява определянето на срок от по-малко от 10 дни за становища, Комисията е трябвало да определи по-дълъг срок. Освен това жалбоподателят твърди, че изслушването му е било проведено на следващия ден след крайния срок, определен от Комисията за представяне на становища по поправените окончателни заключения от 25 ноември 2016 г. В това отношение жалбоподателят изтъква, че CCCMC е поискала удължаване на срока за отговор по поправените окончателни заключения и че Комисията е отказала. Жалбоподателят счита, че в това отношение е бил дискриминиран, тъй като е бил представляван от CCCMC в производството пред Комисията.

31 Комисията подчертава, че именно CCCMC е участвала в разглежданото производство, а не самият жалбоподател. Поради това Комисията счита, че жалбоподателят не може да се позовава на нарушение на правото му на защита. В това отношение Комисията припомня, че в съответствие с установената практика на Общия съд на нарушение на субективно право може да се позове единствено лицето, чието право се предполага, че е било нарушено, но не и трети страни (решения от 1 юли 2010 г., ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Комисия, T-62/08, EU:T:2010:268, т. 186, от 26 октомври 2010 г., CNOP и CCG/Комисия, T-23/09, EU:T:2010:452, т. 45 и от 12 май 2011 г., Région Nord-Pas-de-Calais и Communauté d'agglomération du Douaisis/Комисия, T-267/08 и T-279/08, EU:T:2011:209, т. 77).

32 В отговор на въпроса, поставен от Общия в рамките на процесуално-организационното действие, посочено в точка 17 по-горе, жалбоподателят представя доводи и доказателства, че е бил представляван от CCCMC пред Комисията.

33 Първо, жалбоподателят подчертава, че CCCMC сочи в предварителното си становище пред Комисията, че представлява някои производители износители на разглеждания продукт. Второ, жалбоподателят изтъква, че CCCMC е предоставила на Комисията поверителна информация относно жалбоподателя, която CCCMC не би могла да получи без съгласието на жалбоподателя. Трето, жалбоподателят е представил пред Общия съд съобщение, изпратено на 28 октомври 2015 г. от CCCMC до всички заинтересовани предприятия във връзка с откриването на антидъмпингово производство по отношение на заварени тръби от неръждаеми стомани с произход от Китай. Макар адресатите на съобщението да не са установени, от това съобщение става ясно, че CCCMC е предупредила „всички засегнати предприятия“ за започването на антидъмпингово производство, поради това че три предприятия, включително жалбоподателят, са изразили готовност да участват в антидъмпинговото производство, като са посочили адвокатско дружество, което да осигури представителството им пред Комисията. От това съобщение е ясно също така, че договорът за представителство е трябвало да бъде сключен отделно между всяко предприятие и адвокатската кантора.

34 В това отношение, на първо място, следва да се посочи, че CCCMC не е уточнила в предварителното си становище кои са предприятията, които представлява. На второ място, следва да се подчертае, че жалбоподателят не е посочил каква поверителна информация по отношение на него е била предоставена от CCCMC. На трето място, следва да се отбележи, че в съобщението на CCCMC от 28 октомври 2015 г. не се твърди, че CCCMC е решила самата тя да представлява определени предприятия пред Комисията, а че три дружества са решили да участват в антидъмпинговото производство и да бъдат представлявани пред Комисията от определено адвокатско дружество. От това съобщение следователно не става ясно, че CCCMC ще действа от името на трите предприятия в производството пред Комисията. Така този документ не доказва, че CCCMC е представлявала жалбоподателя в разглежданото производство.

35 Освен това следва да се отбележи, както е посочено в точка 18 по-горе, че в отговор на доводите и документите, представени от жалбоподателя, Комисията представя в съдебното заседание доводи и документи, имащи за цел да докажат, че жалбоподателят не е бил представляван от CCCMC пред Комисията. Първо, Комисията представя извадка от антидъмпинговия въпросник до жалбоподателя, в който той е бил попитан дали е член на CCCMC. Жалбоподателят обаче е отговорил, че е член на сдружението Wenzhou Pipe Fittings Association. Според Комисията от този отговор става ясно, че жалбоподателят не е член на CCCMC. Второ, Комисията представя пълномощното, с което CCCMC оправомощава адвокат да действа пред Комисията. Комисията изтъква, че в това пълномощно се посочва само CCCMC и не може да се счита за доказателство за представителство на жалбоподателя.

36 От гореизложеното следва, както Комисията твърди, че жалбоподателят не е доказал, че CCCMC е действала от негово име пред Комисията по време на разглежданото в настоящия случай производство. Следователно жалбоподателят не може да се позове пред Общия съд на правото на защита на CCCMC (вж. в този смисъл решения от 1 юли 2010 г., ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Комисия, T-62/08, EU:T:2010:268, т. 186, от 26 октомври 2010 г., CNOP и CCG/Комисия, T-23/09, EU:T:2010:452, т. 45 и от 12 май 2011 г., Région Nord-Pas-de-Calais и Communauté d’agglomération du Douaisis/Комисия, T-267/08 и T-279/08, EU:T:2011:209, т. 77).

37 За сметка на това е допустимо жалбоподателят да се позове на спазването на правото му да бъде изслушан на основание на собственото му участие в административното производство. Той упреква Комисията по същество, че е посочила заключенията си относно взаимозаменяемостта на двата вида стандарти едва на стадия на поправените окончателни заключения и че му е дала срок само два и половина работни дни, за да изложи становището си.

38 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателят нито е представил становище по поправените окончателни заключения, нито е поискал удължаване на срока за представяне на такова. Становището и искането за удължаване на срока, на които жалбоподателят се позовава пред Общия съд, се отнасят и двете до CCCMC, за която не е доказано, че е действала от името на жалбоподателя, както следва от точка 36 по-горе.

39 Освен това следва да се отбележи, че определеният от Комисията срок за представяне на становища е уреден в Регламент 2016/1036, който е бил действащ към 25 ноември 2016 г., датата на нотифицирането на поправените окончателни заключения. Член 20, параграф 5 от посочения регламент гласи, че за представяне на становища „[п]о-кратък срок [от десет дни] може да бъде определен в случаите, когато трябва да се извърши допълнително окончателно разгласяване“. Предоставяйки на жалбоподателя възможността да представи становището си до 29 ноември 2016 г., Комисията не е нарушила разпоредбите относно реда, по който страните се изслушват във връзка с поправените окончателни заключения.

40 Накрая, жалбоподателят не представя доказателства, че не е бил в състояние да изложи ефективно гледната си точка относно новите обстоятелства, съдържащи се в поправените окончателни заключения.

41 Предвид гореизложеното следва да се отбележи, че правото на жалбоподателя да бъде изслушан не е било нарушено.

42 Така второто оплакване на жалбоподателя следва да се отхвърли едновременно като недопустимо и като неоснователно.

***в) По първото, третото и четвъртото оплакване, свързани с явна грешка, липса на безпристрастност при оценката на доказателствата и възложената на жалбоподателя прекомерна тежест на доказване във връзка с определянето на взаимозаменяемостта на тръбните съединителни елементи, произведени в съответствие със стандартите ASME/ANSI и EN/DIN***

*1) По допустимостта на някои приложения към репликата*

43 Жалбоподателят прилага към репликата си няколко документа в подкрепа на твърдението, че тръбните съединителни елементи, произведени по стандартите ASME/ANSI и EN/DIN, се подлагат на различна топлинна обработка, което обосновавало тезата, че произведените в съответствие с тези стандарти елементи не са взаимозаменяеми.

44 В репликата си и след това в отговор на въпрос, поставен от Общия съд в съдебното заседание, жалбоподателят сочи, че е представил тези приложения на стадия на репликата, за да отговори на някои доводи на Комисията, изложени в отговора ѝ.

45 В това отношение следва да се припомни, че правилото за преклузивния срок, предвидено в член 85, параграф 1 от Процедурния правилник, не се прилага при представянето на насрещни доказателства и допълването на доказателствените искания вследствие на представяне на насрещни доказателства от противната страна (решение от 13 декември 2018 г., Post Bank Iran/Съвет, T-559/15, EU:T:2018:948, т. 75).

46 В настоящия случай, най-напред, трябва да се отбележи, че жалбоподателят повдига в жалбата си въпроса за топлинната обработка на различните тръбни съединителни елементи в зависимост от това дали са произведени по стандарта ASME/ANSI или по стандарта EN/DIN. Следва да се отбележи, по-нататък, че Комисията не посочва по този въпрос никакво доказателство за противното в писменото си становище. Освен това в развити в писменото ѝ

становище доводи Комисията не оспорва, че стандартите за ASME/ANSI и EN/DIN водели до различия в топлинната обработка, но по същество цели да релативизира практическото значение на този въпрос.

47 С оглед на изложеното по-горе следва да се приеме, че приложения C.3, C.4 и C.5 към репликата имат за цел само да обосноват твърдение, вече изложено от жалбоподателя в жалбата, а не да оборят насрещни доказателства, представени от Комисията на стадия на писменото становище по жалбата, нито дори евентуални насрещни доводи, развити в него. Освен това Общият съд отбелязва, че жалбоподателят не е уточнил нито в писмените си становища, нито в съдебното заседание на кои доводи на Комисията представените приложения са имали за цел да отговорят.

48 Тъй като жалбоподателят не изтъква други съображения, обосноваващи представянето на стадия на репликата на приложения C.3, C.4 и C.5, представянето им следва да се счита за късно и необосновано, поради което те трябва да бъдат обявени за недопустими.

*2) По допустимостта на доводите на жалбоподателя във връзка със съображение 54 от обжалвания регламент*

49 В рамките на първото основание жалбоподателят оспорва съображение 54 от обжалвания регламент, съгласно което „разследването и изслушването на производителя от Съюза, който също така има и режим на пасивно усъвършенстване, показаха, че физическите, техническите и химическите характеристики на продуктите, одобрени съгласно стандартите EN/DIN и ASME/ANSI, са съпоставими“. В това отношение той подчертава, че посочените в тази точка изявления на производителя от Съюза не са се отнасяли до взаимозаменяемостта между двата стандарта и че този производител е престанал да сътрудничи след 27 януари 2017 г., което означава, че предоставената информация не е била проверена. За сметка на това жалбоподателят подчертава, че по отношение на информацията от производителя от Съюза, която е потвърдила липсата на взаимозаменяемост, са били извършени проверки на място.

50 В това отношение Комисията изтъква, че доводите на жалбоподателя относно вносителя, който е обявил липсата на взаимозаменяемост, са „недопустими“, тъй като не са били включени в жалбата, а само в приложенията.

51 Комисията отбелязва, че от практиката на Съда следва, че жалбоподателят не може да се позове на приложенията изключително за да изтъкне доводи пред Съда, а тези доводи трябва да бъдат възпроизведени в текста на жалбата (решение от 11 септември 2014 г., MasterCard и др./Комисия, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, т. 40 и 41, и определение от 14 април 2016 г., Best-Lock (Europe)/EUIPO, C-452/15 P, непубликувано, EU:C:2016:270, т. 14). Действително според съдебната практика общо препращане към други документи, дори и приложени към жалбата, не може да компенсира липсата на съществените елементи от правните доводи, които съгласно член 76 от Процедурния правилник трябва да се съдържат в жалбата (вж. определение от 14 април 2016 г., Best-Lock (Europe)/EUIPO, C-452/15 P, непубликувано, EU:C:2016:270, т. 14 и цитираната съдебна практика). В конкретния случай обаче трябва да се отбележи, че основните доводи на жалбоподателя във връзка с декларациите от европейския вносител, който е заявил липсата на взаимозаменяемост на двата стандарта, се намират в точка 37 от жалбата. Поради това тези доводи следва да бъдат обявени за допустими.

*3) По същество по първото, третото и четвъртото оплакване*

52 В рамките на първото си оплакване жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явна грешка, като е приела, че тръбните съединителни елементи, произведени в съответствие със стандарта ASME/ANSI, и тези, произведени в съответствие със стандарта EN/DIN, са взаимозаменяеми на пазара на Съюза. Комисията не отчитала в достатъчна степен всички значими обстоятелства, нито оценявала доказателствата в преписката с цялата дължима грижа.

53 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

54 В това отношение трябва да се посочи, че първото оплакване на жалбоподателя не се установява от фактите. Всъщност от съображение 52 от обжалвания регламент е видно, че някои от страните са изтъкнали пред Комисията след разгласяването на окончателните заключения, че тръбните съединителни елементи, произвеждани съгласно стандарта ASME/ANSI, и тези, произвеждани съгласно стандарта EN/DIN, не са технически взаимозаменяеми или че продуктите, произведени в съответствие със стандарта EN/DIN, следва да бъдат изключени от определението на продуктовия обхват. Вследствие на това становище Комисията констатира в съображения 53—58 от обжалвания регламент, че както промишлеността на Съюза, така и китайските производители произвеждат съединителни елементи съгласно двата стандарта, че физическите, техническите и химическите характеристики на продуктите, произведени съгласно двата стандарта са съпоставими, въпреки възможните леки разлики, и накрая, че между двата стандарта съществува конкуренция към момента на избора кой от тях да се приложи и дори след това, ако те изцяло се припокриват.

55 От обжалвания регламент обаче не следва, че Комисията е стигнала до заключението, че тръбните съединителни елементи, произведени в съответствие с двата стандарта, са взаимозаменяеми. Комисията отбелязва само, че съществуват сходства, често съществени, между произведените съгласно двата стандарта продукти и че между тях съществува конкуренция, което не оправдавало изключването на един от тези стандарти от определението на разглеждания продукт.

56 От това следва, че първото оплакване на жалбоподателя в рамките на първото основание трябва да бъде отхвърлено.

57 Общият съд излага следващите съображения за изчерпателност, доколкото посоченото първо оплакване на жалбоподателя следва да се тълкува като позоваване на не взаимозаменяемостта stricto sensu, а на констатацията на Комисията, че произведените съгласно двата стандарта тръбни съединителни елементи са сходни или сравними и че между тях съществува конкуренция.

58 Първо, жалбоподателят изтъква, че производителите от Съюза доставят почти изцяло тръбни съединителни елементи в съответствие със стандарта EN/DIN, а китайските производители доставят тръбни съединителни елементи почти изцяло в съответствие със стандарта ASME/ANSI.

59 Второ, жалбоподателят подчертава, че един независим вносител, който е сътрудничил в антидъмпинговото разследване пред Комисията, е представил становище пред Комисията, потвърждаващо липсата на взаимозаменяемост на стандартите ASME/ANSI и EN/DIN. Той изтъква, че този вносител изглежда е подкрепил изявленията си с копия от поръчки за тръбни съединителни елементи, които е доставил на едно от оплакалите се лица от Съюза. Жалбоподателят представя това становище пред Общия съд.

60 Трето, жалбоподателят оспорва съображение 55 от обжалвания регламент, според което между двата стандарта съществува конкуренция. Той изтъква, че това твърдение се опровергава от доказателствата, представени пред Комисията и проверени. Във връзка с твърдението в посоченото съображение, че „е вярно, че за някои проекти спецификациите изискват използването на EN/DIN или ASME/ANSI“, жалбоподателят изтъква, че ако стандартите бяха взаимозаменяеми, в проектите не би било направено никакво разграничение между тях. Жалбоподателят оспорва също и съображение 54 от обжалвания регламент, като подчертава, че изявленията на производителя от Съюза, посочени в това съображение, не се отнасяли до взаимозаменяемостта между двата стандарта и че този производител е престанал да сътрудничи след 27 януари 2017 г., което означава, че предоставената от него информация не е била проверена. За сметка на това жалбоподателят подчертава, че по отношение на информацията от производителя от Съюза, която е потвърдила липсата на взаимозаменяемост, са били извършени проверки на място.

61 Четвърто, що се отнася до съображение 57 от обжалвания регламент, според което „въпреки конкретните искания, отправени към оказалия съдействие вносител, Комисията не е получила никакви доказателства, че сходният и разглежданият продукт не са в конкуренция“, жалбоподателят твърди, че единственият оказал съдействие вносител е представил доказателства и писмени бележки, за да докаже липсата на конкуренция. Жалбоподателят изтъква, че от съображение 39 от обжалвания регламент е видно, че вносителят е оказал съдействие и е представил допълнителни доказателства относно взаимозаменяемостта.

62 Пето, що се отнася до съображение 59 от обжалвания регламент, според което „[с]лед допълнителното разгласяване няколко заинтересовани страни, включително един несвързан вносител, потвърдиха гореизложените констатации от разследването“ и „[т]ези заинтересовани страни повториха твърдението си, че ASME/ANSI и EN/DIN до голяма степен са взаимозаменяеми стандарти“, нещо повече, „една от заинтересованите страни заяви, че доставчиците на тръби и тръбопроводи в Съюза доставят двойно сертифицирани продукти и всеки производител на разглеждания продукт може също така да получи двойно сертифициране“ и „[тази] заинтересована страна заяви също, че в действителност по-голямата част от запасите на търговците на разглеждания продукт и на сходния продукт са двойно сертифицирани“, жалбоподателят изтъква, че всички тези изявления се опровергават от доказателствата. Той поддържа, че единственият несвързан вносител, който е представил становище пред Комисията, потвърждава липсата на взаимозаменяемост.

63 Шесто, във връзка със съображение 40 от обжалвания регламент жалбоподателят твърди, че „надеждни източници и експерти“ отричат наличието на двойно сертифициране по разглежданите два стандарта. Тази липса на двойно сертифициране се обяснявала по-специално с факта, че тръбните съединителни елементи, произведени в съответствие със стандарта ASME/ANSI, задължително преминават през топлинна обработка, за да станат устойчиви на корозия, и поради това се използват главно в заводи и за други приложения, при които тръбните съединителни елементи са изложени на действието на природните фактори, докато стандартът EN/DIN сам по себе си не изисква такава термична обработка.

64 Седмо, жалбоподателят изтъква, че липсата на взаимозаменяемост и на двойно сертифициране съгласно двата стандарта се обяснява освен това и с факта, че макар да е възможно външните размери да са подобни или идентични, стената на тръбните съединителни елементи, отговарящи на стандарта ASME/ANSI, е по-дебела, така че продуктът, отговарящ на този стандарт, би бил предпочетен за приложения като тези, срещани в много промишлени отрасли в Европа, изискващи по-голямо налягане.

65 В това отношение следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика, за да се определи дали е налице вреда, причинена на промишлеността на Съюза, е необходимо да се извърши преценка на сложни икономически положения, така че институциите се ползват с

широка свобода на преценка и поради това съдебният контрол върху такава преценка трябва да се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали фактите са точно установени и дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти или злоупотреба с власт (вж. решене от 19 декември 2013 г., Transnational Company „Kazchrome“ и ENRC Marketing/Съвет, C-10/12 P, непубликувано, EU:C:2013:865, т. 22 и цитираната съдебна практика).

66 Следва да се припомни, че тежестта на доказване на явната грешка в преценката на Комисията при установяване на сходството между тръбните съединителни елементи в съответствие с двата стандарта и наличието на конкуренция между тях е възложена на жалбоподателя (вж. в този смисъл и по аналогия решения от 9 септември 2010 г., Carpent Languages/Комисия, T-582/08, непубликувано, EU:T:2010:379, т. 57 и от 17 януари 2017 г., Cofely Solelec и др./Парламент, T-419/15, непубликувано, EU:T:2017:8, т. 96).

67 В настоящия случай е необходимо следователно да се прецени дали жалбоподателят е посочил доказателство, годно да установи наличието на твърдяната от него явна грешка.

68 На първо място, трябва да се отбележи, че жалбоподателят не е доказал по никакъв начин доводите си, че производителите от Съюза произвеждат почти изключително тръбни съединителни елементи съгласно стандарта EN/DIN, а китайските производители произвеждат почти изключително тръбни съединителни елементи съгласно стандарта ASME/ANSI. Във всеки случай трябва да се отбележи, че използвайки израза „почти изключително“, жалбоподателят не изключва, до известна степен, че китайските производители и промишлеността на Съюза произвеждат тръбни съединителни елементи съгласно двата стандарта.

69 На второ място, трябва да се отбележи, че за да обоснове тезата си, че тръбните съединителни елементи, произвеждани в съответствие с двата стандарта, не са взаимозаменяеми, жалбоподателят представя пред Общия съд становищата, които двама европейски вносители са представили пред Комисията. Тези становища се съдържат в електронната кореспонденцията, изпратена до Комисията от двама производители, установени в Съюза. В тези писма производителите обясняват разликите между тръбните съединителни елементи, произведени съгласно всеки от двата разглеждани по настоящото дело стандарта, и потвърждават липсата на взаимозаменяемост и на конкуренция между тръбните съединителни елементи, произведени в съответствие със стандарта EN/DIN, и тези, произведени в съответствие със стандарта ASME/ANSI. Жалбоподателят не предлага други доказателства в подкрепа на твърденията в тези писма.

70 Следва обаче да се отбележи, че тези писма не са годни доказателства за това, че производителите от Съюза и китайските производители произвеждат почти изключително съгласно стандарта EN/DIN и съответно стандарта ASME/ANSI. Те също така не доказват нито че произведените елементи в съответствие с тези два стандарта не са в конкуренция, нито че не съществува двойно сертифициране съгласно тези стандарти. Всъщност простите твърдения, които не са подкрепени от доказателства, не могат да се считат за годни доказателства за това, че Комисията е допуснала твърдяната от жалбоподателя явна грешка.

71 Така при всички положения първото оплакване следва да се отхвърли като неоснователно.

72 В рамките на третото оплакване, от една страна, жалбоподателят оспорва съображение 54 от обжалвания регламент, съгласно което „разследването и изслушването на производителя от Съюза, който също така има и режим на пасивно усъвършенстване, показаха, че физическите, техническите и химическите характеристики на продуктите, одобрени съгласно стандартите EN/DIN и ASME/ANSI, са съпоставими“. Той счита, че посочените в това съображение изявления на производителя от Съюза не са се отнасяли до взаимозаменяемостта между двата стандарта и че този производител е престанал да сътрудничи след 27 януари 2017 г., което

означава, че предоставената от него информация не е била проверена. Независимо от това жалбоподателят подчертава, че по отношение на информацията от производителя от Съюза, която е потвърдила липсата на взаимозаменяемост, са били извършени проверки на място.

73 От друга страна, жалбоподателят оспорва съображение 57 от обжалвания регламент, съгласно което „въпреки конкретните искания, отправени към оказалия съдействие вносител, Комисията не е получила никакви доказателства, които да покажат, че сходният и разглежданият продукт не са в конкуренция“. Той твърди, че единственият производител, който е сътрудничил, е представил доказателства и писмено становище, за да докаже липсата на конкуренция. Жалбоподателят изтъква, че видно от съображение 39 от обжалвания регламент, съгласно което след съобщаването на поправените окончателни заключения от 25 ноември 2016 г. „[п]оследващи изявления бяха получени от двама производители износители от Китай, CCCMC, жалбоподателя и трима вносители от Съюза“, вносителят е оказал съдействие и е представил допълнителни доказателства относно взаимозаменяемостта.

74 В това отношение следва да се приеме, че критиките на жалбоподателя не са годни да докажат липсата на безпристрастност от страна на Комисията при оценката на доказателствата. Всъщност изслушването на производителя от Съюза, посочено в съображение 54 от обжалвания регламент, е било относно взаимозаменяемостта. Нещо повече, трябва да се подчертае, че Комисията не е заявила, че не е получила никакво становище и доказателства за липсата на взаимозаменяемост, а се е ограничила до констатацията, че становищата и доказателствата, които е получила във връзка с това, не са били годни доказателства за твърдяната липса на сходство между двата стандарта.

75 Поради това третото оплакване следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

76 В четвърто си оплакване жалбоподателят изтъква, че твърдението в съображение 57 от обжалвания регламент, според което вносителят не е предоставил отрицателни доказателства, се превръща във възлагане на прекомерна доказателствена тежест на страните.

77 В това отношение следва да се подчертае, както твърди Комисията, че в съображение 57 от обжалвания регламент не се посочва нито CCCMC, нито жалбоподателят, а „оказалият съдействие [при разследването европейски] вносител“. Следователно Общият съд не може да направи извод, че позоваването от страна на Комисията на дейността на трета страна при събирането на доказателства е равносилно на възлагане на каквато и да е тежест на доказване върху жалбоподателя.

78 Ето защо четвъртото оплакване трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

***г) По петото оплакване, свързано с липса на достатъчно мотиви за преценката относно взаимозаменяемостта на стандартите EN/DIN и ASME/ANSI***

79 В заглавието на първото основание жалбоподателят посочва липсата на достатъчно мотиви, изложени от Комисията във връзка с преценката относно взаимозаменяемостта.

80 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че в съображения 52—60, 73 и 74 от обжалвания регламент, излагащи причините, поради които Комисията е приела, че произведените съгласно стандартите ASME/ANSI и EN/DIN тръбни съединителни елементи са сравними, са дали възможност на жалбоподателя да оспори подробно изложените мотиви от страна на Комисията.

81 Поради това първото основание следва да се отхвърли отчасти като неоснователно и отчасти като недопустимо.

***2. По петото основание, свързано с явна грешка в преценката при прилагането на третирането, предвидено за държави с непазарна икономика***

82 Като начало, както беше припомнено в точка 2 по-горе, по отношение на материалноправните разпоредби в настоящия случай следва да се прилага Регламент № 1225/2009. Следователно трябва да се счита, че жалбоподателят се позовава по-конкретно на съображение 3 и на член 2, параграфи 1—7 от Регламент № 1225/2009, чиито разпоредби са сходни по съдържание с тези на съображение 3 и на член 2, параграфи 1—7 от Регламент 2016/1036 към датата на приемане на обжалвания регламент.

83 От съображение 99 от обжалвания регламент следва, че „[с]ъгласно член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент за производителите износители, които не се ползват от [Регламент № 1225/2009], нормалната стойност следва да се определи на основата на цените или на формираната стойност в трета държава с пазарна икономика“ и че „[н]ито един от оказалите съдействие производители износители не поиска ТДПИ“. При тези обстоятелства Комисията изчислява нормалната стойност за тръбните съединителни елементи с произход от Китай в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009 (заменен от член 2, параграф 7, буква а) от Регламент 2016/1036).

84 В петото си основание жалбоподателят поддържа, че Комисията е допуснала явна грешка, като е използвала метода за изчисляване на нормалната стойност, установен в член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009. Той изтъква, че член 2 от Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (ГАТТ) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „Антидъмпинговото споразумение“), съдържащо се в приложение 1А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3), разрешава на Съюза и на другите членове на Световната търговска организация (СТО) да ползват дерогация от обичайния метод за изчисляване на нормалната стойност. Той обаче изтъква, че съгласно част I, точка 15, буква г) от Протокола за присъединяване на Китайската народна република към СТО (наричан по-нататък „Протоколът за присъединяване на Китай“), тази дерогация изтича в края на 15 години след присъединяването на Китай към СТО, а именно на 11 декември 2016 г. Следователно жалбоподателят изтъква, че Комисията е трябвало да изчисли нормалната стойност на базата на метода, установен в член 2, параграфи 1—6 от Регламент № 1225/2009 (заменен от член 2, параграфи 1—6 от Регламент 2016/1036).

85 Доводите на жалбоподателя по настоящото основание могат да бъдат разделени на четири оплаквания.

86 В първото оплакване жалбоподателят твърди, че част I, точка 15 от Протокола за присъединяване на Китай към СТО може да бъде използвана пред Общия съд, за да се оспори законосъобразността на обжалвания регламент.

87 Във второто оплакване жалбоподателят твърди, че Комисията е била длъжна да тълкува Регламент № 1225/2009 в съответствие с правото на СТО.

88 В третото оплакване, в отговор на изложеното от Комисията в писменото ѝ становище по жалбата твърдение, че законът, който следва да се прилага при антидъмпингово разследване, е този, който е в сила към момента на започване на разследването, жалбоподателят изтъква, че член 18, параграф 3 от Антидъмпинговото споразумение не е приложим в настоящия случай. Той посочва, че това споразумение е влязло в сила за Китай в момента на присъединяването му към СТО и че част I, точка 15 от Протокола за присъединяване на Китай към СТО предвижда само частична временна дерогация от Антидъмпинговото споразумение. Жалбоподателят добавя, че прилагането след 11 декември 2016 г. на третирането, предвидено за държави с

непазарна икономика, създавало неравенство между членовете на СТО, прилагащи метод за изчисляване на дъмпинга със задна дата като например Съединените щати, и тези, които прилагат метод за изчисляване на дъмпинга за в бъдеще като например Съюза. Поради това изтичането на срока на дерогацията, предвидено в част I, точка 15, буква г) от Протокола за присъединяването на Китай към СТО, следвало да се прилага за всички случаи, свързани с окончателното изчисляване на нормалната стойност и на дъмпинга след 11 декември 2016 г. Обратното било нарушение на принципа, залегнал в третото изречение на член 49, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, който гласи, че ако в по-късен момент след престъплението законът предвижда по-леко наказание, трябва да се приложи това наказание.

89 В четвъртото оплакване жалбоподателят изтъква,че апелативният орган на СТО е потвърдил в доклада си по спора „Европейски общности — Окончателни антидъмпингови мерки по отношение на някои скрепителни елементи от желязо или стомана от Китай“, приет на 15 юли 2011 г. (WT/DS 397/AB/R, т. 289), че дерогацията, разрешаваща на членовете на СТО да изчисляват нормалната стойност на китайските продукти съгласно част I, точка 15, буква г) от Протокола за присъединяване на Китай към СТО, изтича петнадесет години след датата на присъединяване на Китай, а именно на 11 декември 2016 г. Жалбоподателят отбелязва, че Комисията е признавала многократно, че предвидената в част I, точка 15, буква г) от Протокола за присъединяване на Китай към СТО дерогация изтича на 11 декември 2016 г., както следва от някои статии в пресата. Освен това той посочва, че службите на Комисията многократно са заявявали, че правото на Съюза следва да бъде изменено, за да се адаптира към задълженията на Съюза към СТО. Жалбоподателят изтъква, че в работните документи на Комисията също се съдържа позоваване на изтичане на срока на дерогацията през декември 2016 г. В репликата си жалбоподателят подчертава, че Комисията не е оспорила тези доводи относно приемането от страна на Комисията на въпросното изтичане на срока на действие.

***а) По възможността за позоваване пред Общия съд на част I, точка 15 от Протокола за присъединяване на Китай към СТО във връзка с преценката на законосъобразността на обжалвания регламент***

90 Най-напред следва да се отговори на доводите на жалбоподателя в контекста на първото му оплакване, според които част I, точка 15 от Протокола за присъединяване на Китай към СТО може да бъде използвана пред Общия съд, за да се оспори законосъобразността на обжалвания регламент, доколкото прилага метода, предвиден в член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009.

91 В това отношение, първо, жалбоподателят поддържа, че макар по принцип съгласно установената съдебна практика споразуменията на СТО и споразуменията, като например Антидъмпинговото споразумение, които са приложени към него, да не са сред нормите, въз основа на които Общият съд проверява законосъобразността на актовете, приети от институциите на Съюза, като обжалвания регламент (решение от 23 ноември 1999 г., Португалия/Съвет, C-149/96, EU:C:1999:574, т. 47), Общият съд може да упражни този контрол, в случай че Съюзът възнамерява да изпълни определено задължение, поето в рамките на СТО.

92 Жалбоподателят твърди, че от съображение 3 от Регламент 2016/1036 следва, че с член 2, параграфи 1—6 от този регламент европейският законодател е искал да изпълни задълженията си, произтичащи от Антидъмпинговото споразумение.

93 Второ, жалбоподателят твърди, че съгласно установената съдебна практика споразуменията на СТО и съответно Антидъмпинговото споразумение обвързват Съюза (решение от 12 декември 1972 г., International Fruit Company и др., 21/72—24/72, EU:C:1972:115, т. 16—18).

94 Трето, жалбоподателят изтъква, че Протоколът за присъединяване на Китай към СТО е от правно естество и може да се счита за част от Антидъмпинговото споразумение. Той отбелязва, че правният му характер е установен от апелативния орган на СТО в доклада му по спора „Китай — Мерки, свързани с износа на редки елементи, волфрам и молибден“, приет на 7 август 2014 г. (WT/DS 431/AB/R).

95 Четвърто, жалбоподателят изтъква, че в очакване на приемането от другите европейски институции на измененията, предложени от Комисията с оглед привеждането на Регламент № 1225/2009 в съответствие със задълженията ѝ по отношение на СТО, Комисията е правно обвързана да прилага спрямо жалбоподателя метода по член 2, параграфи 1—6 от Регламент № 1225/2009. Той счита, че като институция на Съюза Комисията е задължена да упражнява правомощията си в съответствие с международното право и за тази цел цитира решение от 24 ноември 1992 г., Poulsen и Diva Navigation (C-286/90, EU:C:1992:453, т. 9). При тълкуването и прилагането на основния антидъмпингов регламент Комисията е задължена да спазва правилата на обичайното международно право, и по-специално основния принцип, че договорите или международните споразумения са обвързващи за страните (принцип на pacta sunt servanda), кодифициран в член 26 от Виенската конвенция за правото на договорите от 23 май 1969 г. (наричана по-нататък „Виенската конвенция“) (решение от 16 юни 1998 г., Racke, C-162/96, EU:C:1998:293, т. 49). Той твърди, че член 27 от Виенската конвенция гласи също, че страна по договора не може да се позовава на разпоредбите на вътрешното си право като основание за неприлагане на договора.

96 Накрая, в отговор на становището при встъпване на Съвета, на първо място, жалбоподателят уточнява, че решение от 16 юли 2015 г., Комисия/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), на което се позовава Съветът, се отнася до износител от Армения. Жалбоподателят отбелязва, че Протоколът за присъединяване на Армения към СТО не предвижда ред, нито условия, които да ограничават във времето или по друг начин възможността на Съюза да прилага антидъмпингови правила, отклоняващи се от Антидъмпинговото споразумение, към износителите от Армения въз основа на специалния и едностранен режим на Съюза по член 2, параграф 7 от Регламент № 1225/2009. Жалбоподателят счита, че жалбоподателят по това дело не е можел да се позове на протокол за присъединяване, предвиждащ ограничения по отношение на прилагането на третирането, предвидено за държави с непазарна икономика. На второ място, жалбоподателят изтъква, че решение от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International и Puma (C-659/13 и C-34/14 EU:C:2016:74), на което също се позовава Съветът, е произнесено преди изтичането на дерогацията, съдържаща се в част I, точка 15, буква г) от Протокола за присъединяването на Китай към СТО. Следователно въпросите на международното право, повдигнати в съответните производства от националните съдилища, не могат да поставят под въпрос последиците от заявеното от Съюза намерение да изпълни задълженията си по Протокола за присъединяването на Китай към СТО.

97 На първо място, следва да се уточни, че както е посочено от апелативния орган на СТО в доклада му по спора „Китай — Мерки, свързани с износа на редки елементи, волфрам и молибден“, приет на 7 август 2014 г. (WT/DS 431/AB/R), Протоколът за присъединяване на Китай към СТО представлява част от всички споразумения, сключени в рамките на СТО (наричани по-нататък „споразуменията на СТО“), без това да се оспорва от страните.

98 На второ място, следва все пак да се припомни, че съгласно съдебната практика разпоредбите на международно споразумение, по което Съюзът е страна, могат да се изтъкват в подкрепа на жалба за отмяна на акт на вторичното право на Съюза или в подкрепа на възражение за незаконосъобразност на такъв акт само ако, от една страна, естеството и системата на въпросното споразумение допускат това, и от друга страна, ако тези разпоредби са предвид съдържанието си безусловни и достатъчно точни (вж. решение от 13 януари 2015 г., Съвет и др./Vereniging Milieudefensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P—C-403/12 P, EU:C:2015:4, т. 54 и цитираната съдебна практика; решение от 16 юли

2015 г., Комисия/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, т. 37). Единствено когато тези две условия са кумулативно изпълнени, подобни разпоредби биха могли да бъдат изтъкнати пред съда на Съюза, за да послужат като критерий за преценка на законосъобразността на акт на Съюза.

99 Що се отнася до споразуменията на СТО, следва да се припомни, че както подчертава жалбоподателят, съгласно постоянната практика на Съда, с оглед на естеството и системата им споразуменията на СТО по принцип не са сред нормите, от гледна точка на които може да се осъществява контрол за законосъобразност на актовете на институциите на Съюза (решения от 23 ноември 1999 г., Португалия/Съвет, C-149/96, EU:C:1999:574, т. 47, от 1 март 2005 г., Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, т. 39 и от 18 декември 2014 г., LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, т. 44).

100 Въпреки това, по изключение, Съдът е приел в два случая, че съдът на Съюза е компетентен, когато е необходимо, да упражни контрол за законосъобразност на акт на Съюза и на актовете по прилагането му от гледна точка на споразуменията на СТО (вж. решение от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International и Puma, C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, т. 87 и цитираната съдебна практика). Става въпрос за хипотезата, отбелязана от жалбоподателя, при която Съюзът възнамерява да изпълни определено задължение, поето в рамките на тези споразумения (решение от 7 май 1991 г., Nakajima/Съвет, C-69/89, EU:C:1991:186), и за случая, в който въпросният акт на Съюза изрично се позовава на конкретни разпоредби от тези споразумения (решение от 22 юни 1989 г., Fediol/Комисия, 70/87, EU:C:1989:254).

101 Що се отнася до второто изключение, посочено в точка 100 по-горе, установено с решение от 22 юни 1989 г., Fediol/Комисия (70/87, EU:C:1989:254, т. 19), следва да се припомни, че в Регламент № 1225/2009 не се съдържа нито един член, който да препраща към някаква конкретна разпоредба от Антидъмпинговото споразумение (вж. в този смисъл решение от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International и Puma, C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, т. 89, постановено по Регламент № 1225/2009, като Регламент 2016/1036 не съдържа разлика, оправдаваща различно решение).

102 Колкото до първото изключение, посочено в точка 100 по-горе, установено с решение от 7 май 1991 г., Nakajima/Съвет (C-69/89, EU:C:1991:186, т. 31), следва да се направи уточнението, че според Съда, макар съображение 3 от Регламент № 1225/2009 да посочва, че езикът на Антидъмпинговото споразумение на СТО следва да се въведе доколкото е възможно в законодателството на Съюза, този израз следва да се разбира в смисъл, че дори ако при приемането на Регламент № 1225/2009 законодателят на Съюза е възнамерявал да вземе предвид нормите на това споразумение, все пак той не е изявил воля за транспониране на всяка от тези норми в посочения регламент (вж. в този смисъл решение от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International и Puma, C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, т. 90).

103 На трето място и що се отнася по-специално до член 2, параграф 7 от Регламент № 1225/2009, трябва да се отбележи, че Съдът е приел, че той представлява израз на волята на законодателя на Съюза да възприеме самостоятелен за правния ред на Съюза подход в тази област, като въведе специален режим, съдържащ подробни правила за изчисляването на нормалната стойност при внос от страни без пазарна икономика (вж. в този смисъл решение от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International и Puma, C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, т. 91 и цитираната съдебна практика). Следователно посочената разпоредба от Регламент № 1225/2009 не може да се смята за мярка, предназначена да осигури изпълнението в правния ред на Съюза на определено задължение, поето в рамките на СТО (решение от 16 юли 2015 г., Комисия/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, т. 50).

104 Освен това, тъй като жалбоподателят не е доказал, че са изпълнени условията за прилагане на съдебната практика, установена с решение от 7 май 1991 г., Nakajima/Съвет (C-69/89, EU:C:1991:186, т. 31), той следователно не може да се позове на принципа pacta sunt servanda, кодифициран в член 26 от Виенската конвенция, предвид липсата на непосредствено действие на международното споразумение, добросъвестното изпълнение на което той оспорва (решение от 3 февруари 2005 г., T-19/01, Chiquita Brands и др./Комисия, EU:T:2005:31, т. 247 и 248; вж. също решение от 14 декември 2005 г., Laboratoire du Bain/Съвет и Комисия, T-151/00, непубликувано, EU:T:2005:450, т. 102 и цитираната съдебна практика).

105 В настоящия случай от гореизложеното следва, че Общият съд не може да упражни контрол за законосъобразност на обжалвания регламент с оглед на Протокола за присъединяване на Китай към СТО.

106 Този извод не се опровергава от останалите изтъкнати от жалбоподателя доводи.

107 Доводите на жалбоподателя, че решение от 16 юли 2015 г., Комисия/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), се отнася до производител, установен в Армения, чието положение е различно от това на жалбоподателя поради липсата на разпоредба по подобие на част I, точка 15 от Протокола за присъединяването на Китай към СТО в Протокола за присъединяването на Армения, не са достатъчни, за да опровергаят извода, направен в точка 105 по-горе. Всъщност, както беше припомнено в точка 103 по-горе, Съдът заключава, че член 2, параграф 7 от Регламент № 1225/2009 не може да се разглежда като мярка, която има за цел да осигури изпълнението в правния ред на Съюза на определено задължение, поето в рамките на СТО. Тази констатация е приложима към Протокола за присъединяването на Китай към СТО. По същия начин изтъкнатото от жалбоподателя обстоятелство, че Общият съд не може да се позове на решение от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International и Puma (C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74), тъй като то е било постановено преди изтичането на срока, посочен в част I, точка 15, буква г) от Протокола за присъединяването на Китай към СТО, е без значение. Всъщност дори ако се приеме, че поетите от Съюза задължения в рамките на споразуменията на СТО са се развили след постановяване на посоченото съдебно решение, това не може да се отрази на заявеното от европейския законодател намерение при приемането на член 2, параграф 7 от Регламент № 1225/2009.

108 Доводите на жалбоподателя, че Съюзът официално се е ангажирал да спазва конкретните условия на Протокола за присъединяване на Китай към СТО, тъй като този протокол трябва да бъде предмет на изрично одобрение от Съюза под формата на решение, не могат да поставят под въпрос заключението, направено в точка 105 по-горе. Всъщност, както Комисията твърди, достатъчно е да се отбележи, че фактът, че Комисията е участвала в одобряването на Протокола за присъединяване на Китай към СТО, не може да се тълкува като желание от страна на законодателя на Съюза да изпълни определено задължение, поето съгласно правилата на СТО. Такова тълкуване би обезсмислило изключението, установено в решение от 7 май 1991 г., Nakajima/Съвет (C-69/89, EU:C:1991:186, т. 31).

### *б) По тълкуването на член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009 в съответствие с правото на СТО*

109 Що се отнася до тълкуването на член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009 в съответствие с правото на СТО, първо, жалбоподателят поддържа, че правото на Съюза трябва да се тълкува, доколкото е възможно, в светлината на международното право по-специално когато разпоредбите целят изпълнение на международно споразумение, сключено от Съюза. Поради това жалбоподателят твърди, че Комисията е трябвало да тълкува израза „на всяка друга разумна основа“ в член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009 като даваща му право на преценка да изчислява нормалната стойност в съответствие с метода, приложим към

държавите с пазарна икономика, и следователно в съответствие с правото на СТО. Той счита, че член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009 организира йерархия на методите за изчисляване на нормалната стойност за държавите с непазарна икономика и твърди, че на първо място нормалната стойност следва да бъде определена въз основа на цената или конструираната стойност в трета държава с пазарна икономика, а след това въз основа на цената, прилагана от такава трета държава към други държави, включително Съюза. Той счита обаче, че когато след разглеждане Комисията счете, че такива методи не са възможни, Комисията е оправомощена съгласно член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009 при упражняване на много широката си свобода на преценка, с която се ползва, да определи нормалната стойност на всяка друга разумна основа. Той твърди, че съгласно този израз Комисията е можела да приеме, че с оглед на международно-правните задължения на Съюза, и по-специално на задълженията му по отношение на СТО, е било невъзможно да се определи нормалната стойност въз основа на метода на държавата аналог и че нормалната стойност следва да се изчисли въз основа на националните разходи и цени на жалбоподателя. В това отношение жалбоподателят поддържа, че изчисляването на нормалната стойност на базата на производствените разходи или на националните му цени е било възможно на практика.

110 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че в съответствие с установената съдебна практика текстовете на Съюза трябва да се тълкуват, доколкото е възможно, в светлината на международното право по-специално когато тези текстове са предназначени точно за изпълнение на международно споразумение, сключено от Съюза (решения от 14 юли 1998 г., Beutti, C-341/95, EU:C:1998:353, т. 20 и от 9 януари 2003 г., Petrotub и Republica/Съвет, C-76/00 P, EU:C:2003:4, т. 57).

111 Следва да се уточни обаче, че както е посочено в точка 103 по-горе, член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009 не може да се счита за разпоредба за изпълнение на конкретни задължения в рамките на споразуменията на СТО. Всъщност тази разпоредба урежда правила за изчисляването на нормалната стойност без съответствие в споразуменията на СТО, които не предвиждат правила за изчисляване на нормалната стойност за държави с непазарна икономика.

112 Второ, трябва да се отбележи, че институциите разполагат със свобода на преценка по отношение на определянето на нормалната стойност в държави с непазарна икономика (решение от 27 октомври 2011 г., Dongguan Nanzha Leco Stationery/Съвет, C-511/09 P, EU:C:2011:696, т. 33). От съдебната практика следва, че методът, предвиден в член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009 за определяне на нормалната стойност на разглеждания продукт „на всяка друга разумна основа“, е допълнителен метод, приложим, когато предприятия, установени в подобни държави, не са готови да сътрудничат на разследването (решение от 10 септември 2015 г., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, т. 56).

113 От гореизложеното следва, от една страна, че от Комисията не се изисква да тълкува член 2, параграф 7 от Регламент № 1225/2009 в съответствие със задълженията на Съюза в рамките на СТО, и от друга страна, че предложеното от жалбоподателя тълкуване би изпразнило от съдържание свободата на преценка, която законодателят е възнамерявал да предостави на Комисията с израза „на всяка друга разумна основа“ в член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009.

114 С оглед на гореизложеното трябва да се заключи, че от Комисията не се изисква да тълкува член 2, параграф 7 от Регламент № 1225/2009 в светлината на част I, точка 15 от Протокола за присъединяването на Китай към СТО.

115 От направените в точки 105 и 114 по-горе изводи следва, че Комисията не е допуснала явна грешка при прилагането на метода, посочен в член 2, параграф 7 от Регламент № 1225/2009, за да изчисли нормалната стойност в настоящия случай.

116 Останалите оплаквания на жалбоподателя във връзка с прилагането във времето на част I, точка 15 от Протокола за присъединяването на Китай към СТО и последиците от изтичането на срока на действие на дерогацията, предвидена в част I, точка 15 от посочения протокол в съответствие с правото на СТО, не могат да променят извода, направен в точка 114 по-горе.

117 Всъщност, доколкото правото на СТО не е нито параметър за контрол на законосъобразността на обжалвания регламент, нито стандарт, в светлината на който от Комисията се изисква да тълкува член 2, параграф 7 от Регламент № 1225/2009, оплакванията на жалбоподателя във връзка с това могат да бъдат единствено отхвърлени като неоснователни.

***3. По второто основание, свързано с явна грешка в преценката и липса на достатъчно мотиви за коригирането на нормалната стойност***

118 От съображение 111 от обжалвания регламент следва, че „[п]оради липсата на вътрешни продажби на сходния продукт в Тайван нормалната стойност бе формирана в съответствие с член 2, параграфи 3 и 6 от [Регламент № 1225/2009]“ чрез „добавяне към средните разходи за производството на съответния вид на продукта направените ПОАР и печалбата, реализирана на тайванския пазар през разследвания период“.

119 От съображение 117 от обжалвания регламент следва:

„Като се има предвид, че само ограничен брой видове на продукта, изнасяни за Съюза от включените в извадката китайски производители износители, могат да бъдат установени в Тайван, Комисията формира нормалната стойност на останалите видове на продукта въз основа на производствените разходи за повечето сходни видове на продукта, произвеждани в Тайван, с цел постигане на пълно и справедливо сравнение въз основа на производствените разходи, коригирани за:

а) разликите в използваните суровини — въз основа на проверени данни за разходите на промишлеността на Съюза, като производството на съединителните елементи от безшевни тръби е между 2,12 и 2,97 пъти по-скъпо в сравнение с това от заварени тръби;

б) разликите във видовете стомана — въз основа на проверени данни на промишлеността на Съюза, като се прави корекция на разходите за вида стомана до цената на най-евтиния вид стомана, използван за съединителни елементи, произведени въз основа на заварени тръби като суровина; тази корекция варира от 1,49 до 3,60 пъти в зависимост от използваните видове стомана;

в) разликите във формата — въз основа на наблюдаваните разлики в цените при продажбите на китайските износители, като дъгата се счита за най-основната форма, а другите форми (Т-образни елементи, преходни муфи, тапи и специални форми) са между 1,08 и 1,74 пъти по-скъпи“.

120 Съгласно съображение 118 от обжалвания регламент:

„В становището си след разгласяването на временните заключения CCCMC предложи алтернативна основа за корекции на букви а) и б) и представи данните от китайските пазари в това отношение. Тези данни обаче, от една страна, не са проверени, а от друга страна, произхождат от държава с непазарна икономика. Следователно тяхното използване би противоречало на методологията във връзка с държавата аналог за целите на изчисляването на нормалната стойност. Това твърдение на CCCMC беше отхвърлено“.

121 В рамките на второто основание жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката при корекцията на нормалната стойност. Той също така се позовава на липсата на достатъчно мотиви по отношение на корекцията на нормалната стойност. Тези две оплаквания ще бъдат разгледани последователно по-нататък.

***а) По допустимостта на някои доводи на жалбоподателя***

122 Комисията се позовава на недопустимостта на твърдението на жалбоподателя, че фактът, че Комисията е използвала данни от Китай за корекциите на разходите за производство на тръбни съединителни елементи в съответствие с разликите във формата [в съображение 117, буква в) от обжалвания регламент], поставя под въпрос отхвърлянето [в съображение 118 от посочения регламент] на предоставените от CCCMC данни от китайските пазари, за да оспори корекциите на производствените разходи, направени в съображение 117, букви а) и б) от обжалвания регламент. Тези доводи били недопустими съгласно член 76, буква г) от Процедурния правилник. Комисията уточнява, че жалбоподателят не е пояснил коя част от обжалвания регламент оспорва с този довод и следователно не позволява на Комисията да се защити.

123 В отговор на поставен от Съда въпрос в съдебното заседание Комисията все пак приема, че с доводите си, посочени в точка 122 по-горе, жалбоподателят по същество твърди, че Комисията е трябвало да използва данните от китайския пазар, и предоставя на мъдростта на Общия съд да се произнесе по допустимостта на този аргумент.

124 В това отношение следва да се приеме, че доводите на жалбоподателя, посочени в точка 122 по-горе, могат да бъдат схванати по предложения от Комисията начин и да бъдат обявени за допустими.

***б) По същество***

*1) По явната грешка в преценката при корекцията на нормалната стойност*

125 Жалбоподателят оспорва отказа на Комисията в съображение 118 от обжалвания регламент да вземе предвид представените от CCCMC ценови листи на заварените и безшевните тръби, прилагани от китайските производители, за да коригира разходите за производство на някои продукти, произвеждани в Тайван, за да отчете разликите в използваните суровини (съображение 117, буква а) и разликите в различните видове стомана (съображение 117, буква б) в сравнение с продуктите, изнасяни към Съюза от китайските производители. Жалбоподателят твърди, че фактът, че Комисията е използвала данни за производствените разходи на промишлеността на Съюза за корекция на производствените разходи на тайванските продукти, е довел до умножаване на размера на дъмпинговия марж, определен за жалбоподателя. В репликата си жалбоподателят сочи, че данните, предоставени от CCCMC, произхождащи от китайския пазар, не са били предназначени да бъдат използвани за определяне на нормалната стойност в Тайван, а да предоставят насоки на Комисията във връзка с относителната разлика между разходите за заварени и безшевни тръби като суровини и за да се докаже, че изтъкнатата от производителите от Съюза разлика е прекомерна. Жалбоподателят твърди, че предоставените от CCCMC данни са се отнасяли до цените на суровините, използвани за производството на тръбни съединителни елементи, и по-специално на тръби и тръбопроводи, доставяни на китайските производители на тръбни съединителни елементи като материали за производство. Той подчертава, че производителите от Съюза и повечето китайски производители не произвеждат самите те тръбни съединителни елементи за собственото си производството на тръбни съединителни елементи и следователно трябва да закупуват тези суровини като материали за производство. Следователно предоставените от CCCMC данни били пряко свързани с изчисляването на разходите за производство на

производителите на тръбни съединителни елементи на пазарите на Съюза и на Китай. Жалбоподателят отбелязва, че според предоставените от CCCMC данни разходите за безшевни тръби са били равни на 1,3 пъти разходите за заварени тръби, докато Комисията най-накрая е приела, че разходите за безшевни тръби са били между 2,12 и 2,97 пъти по-високи от тези за заварените тръби.

126 Следва да се припомни, както следва от точка 112 по-горе, че институциите на Съюза разполагат с широка свобода на преценка при определянето на нормалната стойност в държави с непазарна икономика (решение от 27 октомври 2011 г., Dongguan Nanzha Leco Stationery/Съвет, C-511/09 P, EU:C:2011:696, т. 33).

127 Освен това от съдебната практика следва, че тежестта на доказване на явната грешка в преценката е възложена на жалбоподателя, който е длъжен да представи убедителни доказателства в подкрепа на твърденията си (вж. в този смисъл решение от 22 октомври 1991 г., Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, т. 17; вж. в този смисъл и по аналогия решения от 9 септември 2010 г., Carpent Languages/Комисия, T-582/08, непубликувано, EU:T:2010:379, т. 57 и от 17 януари 2017 г., Cofely Solelec и др./Парламент, T-419/15, непубликувано, EU:T:2017:8, т. 96).

128 Следователно в настоящия случай трябва да се установи дали жалбоподателят е предложил доказателства, годни да установят, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката при изчисляването на нормалната стойност.

129 Първо, жалбоподателят оспорва твърдението на Комисията в съображения 118 и 123 от обжалвания регламент, че предоставените от CCCMC данни не са били проверени. Жалбоподателят подчертава, че тези данни, съставени от таблици, съдържащи цените, прилагани от китайски предприятия върху различни заварени и безшевни тръби, са били извлечени от официалните ценови листи на производствените цени, чиято автентичност може да бъде проверена. Жалбоподателят счита, че Комисията е решила да не проверява тези данни, така че тя не може да ги отхвърли поради факта, че не са били проверени. Жалбоподателят добавя, че CCCMC е предоставила доказателства в становището си по окончателните заключения, съдържащи проверени фактури на жалбоподателя и на друг производител, оказал съдействие.

130 Що се отнася до второто съображение за отхвърляне на представените от CCCMC данни, посочени в съображение 118 от обжалвания регламент, а именно че произхождат от страна с непазарна икономика, жалбоподателят счита, че това съображение не може да оправдае системно отхвърляне. Жалбоподателят изтъква, че в доклада си по спора „Европейски общности — Окончателни антидъмпингови мерки по отношение на някои скрепителни елементи от желязо или стомана от Китай“, приет на 15 юли 2011 г. (WT/DS 397/AB/R, т. 289), апелативният орган на СТО е счел, че Комисията не може да отхвърли китайските доказателства, представени за коригиране на нормалната стойност, задоволявайки се да се позове на факта, че Китай не притежава статута на страна с пазарна икономика. Жалбоподателят допълва, че макар докладът на апелативния орган на СТО по спора „Европейски общности — Окончателни антидъмпингови мерки по отношение на някои скрепителни елементи от желязо или стомана от Китай“, приет на 15 юли 2011 г. (WT/DS 397/AB/R, т. 289), да се отнася до обективното сравнение между нормалната стойност и експортната цена по смисъла на член 2, параграф 10 от Регламент № 1225/2009 (заменен от член 2, параграф 10 от Регламент 2016/1036), а не до корекциите на нормалната стойност, съдържащите се в този доклад изводи са приложими в настоящия случай, след като единственото съображение, поради което Комисията не е взела предвид представените от CCCMC данни, е фактът, че те произхождат от икономика, която не е пазарна. Жалбоподателят изтъква също така, че в решение от 1 юни 2017 г., Changmao Biochemical Engineering/Съвет (T-442/12, EU:T:2017:372), Комисията е използвала китайски цени, за да изчисли нормалната стойност за един от разглежданите продукти, който не е бил произвеждан в държавата аналог, какъвто бил настоящият случай.

131 На второ място, що се отнася до съображение 124 от обжалвания регламент, жалбоподателят критикува Комисията за отхвърлянето на предоставените от CCCMC данни, поради това че се отнасят до цените, а не до разходите за производство. Жалбоподателят счита, че Комисията не е обяснила разликата между покупната цена на производителя и продажната цена на доставчика.

132 Трето, жалбоподателят изтъква, че самата Комисия е използвала данни от Китай за коригиране на нормалната стойност по отношение на формални разлики въз основа на ценовите разлики, отбелязани при продажбите на китайските износители в съображение 117, буква в) от обжалвания регламент. Той твърди, че ако данните за продажните цени в държава с непазарна икономика са надеждни за корекции на нормалната стойност за различните видове тръбни съединителни елементи, те следва да бъдат достатъчно надеждни, за да се изчислят разликите в съответните суровини и видовете стомана в съображение 117, букви а) и б) от обжалвания регламент.

133 Четвърто, жалбоподателят упреква Комисията, че е приела в точка 124 от поправените окончателни заключения, че китайските производители не са представили никакви данни за разходите за производство. Жалбоподателят счита, че срокът от 22 дни за представяне на становище по окончателните заключения не е бил достатъчен, за да предостави допълнителни данни към тези, предоставени от CCCMC, тъй като той е установил за първи път на датата на разгласяването на заключенията, че предоставените данни са били отхвърлени от Комисията.

134 В това отношение следва да се припомни, че както беше установено в контекста на анализа на петото основание на жалбоподателя, Комисията правилно е използвала метода, приложим за страните с непазарна икономика в настоящия случай. При този метод, при който Комисията разполага с широка свобода на преценка, от Комисията не се изисква да взема предвид данни от държави с непазарна икономика, но тя трябва да се основава на „цената или [конструираната] стойност в трета страна с пазарна икономика или цената от такава трета страна за други страни, включително Съюза, или, когато това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително и цената, действително платена или платима в Съюза за сходния продукт“.

135 Освен това следва да се подчертае, че член 2, параграф 7 от Регламент № 1225/2009 позволява на Комисията също да използва данни от промишлеността на Съюза, доколкото предвижда, че Комисията може да използва „цената, действително платена или платима в Съюза за сходния продукт“.

136 Освен това следва да се отбележи, че от съображение 118 от обжалвания регламент следва, че фактът, че предоставените от CCCMC данни произхождат от страна с непазарна икономика, не е единственото съображение за отхвърлянето на тези данни. Този отказ се основава също, както е посочено в съображение 124 от обжалвания регламент, и на факта, че предоставените от CCCMC данни се състоят от продажни цени на тръби, които не могат да се считат за удачни за изчисляването на разходите за производство на тръбни съединителни елементи.

137 На последно място, трябва да се има предвид, че жалбоподателят не е подал жалба, целяща да докаже, че е действал при пазарни условия в съответствие с член 2, параграф 7, буква б) от Регламент № 1225/2009.

138 Припомнените по-горе обстоятелства са достатъчни, за да се направи изводът, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е отхвърлила предоставените от CCCMC данни, произхождащи от китайския пазар, за да извърши корекциите на разходите за производство, обяснени в съображение 117, букви а) и б) от обжалвания регламент.

*2) По липсата на достатъчно мотиви относно корекцията на нормалната стойност*

139 Жалбоподателят твърди, че липсват мотиви относно оспорените корекции на разходите за производство.

140 В това отношение следва да се припомни, че след като регламент, с който се налагат окончателни антидъмпингови мита, стане част от система от мерки, не може да се изисква в мотивите му да се уточняват различните фактически и правни обстоятелства, често твърде многобройни и сложни, които са предмет на регламента, нито институциите да вземат отношение по всички изтъкнати от заинтересованите лица доводи. Напротив, достатъчно е авторът на акта да изложи фактите и правните съображения, които са от съществено значение за системата на обжалвания регламент. Институциите обаче нямат задължението да мотивират конкретно невземането предвид на различните доводи, изтъкнати от заинтересованите лица. Достатъчно е регламентът да съдържа ясна обосновка на основните елементи от техния анализ, щом като тази обосновка може да доведе до изясняване на причините за отхвърлянето на релевантните доводи, изтъкнати от страните в хода на административното производство. От друга страна, регламентът, с който се налагат антидъмпингови мита в резултат на проведена процедура по разследване, трябва да бъде мотивиран по отношение само на съвкупността от фактическите и правни обстоятелства, релевантни за направените в този регламент заключения. Мотивирането на такъв акт няма за цел да обясни как се е развила позицията на институциите в хода на административното производство и следователно не е предназначено да обоснове разликите между приетото с окончателния акт решение и междинното становище, изложено в документите, изпратени на заинтересованите страни в хода на това производство, за да могат те да представят своите становища. Следователно това задължение не изисква от институциите да обяснят защо предвидена позиция на определен етап от административната процедура е вероятно неоснователна (решение от 13 септември 2010 г., Whirlpool Europe/Съвет, T-314/06, EU:T:2010:390, т. 114—116).

141 В настоящия случай е достатъчно да се посочи, че от съображения 118—129 от обжалвания регламент е видно, че Комисията е изложила ясни и недвусмислени мотиви за отхвърлянето на предоставените от CCCMC данни.

142 Следва да се заключи, че Комисията не е нарушила задължението си за мотивиране във връзка с корекцията на нормалната стойност.

143 Предвид изложеното по-горе второто основание следва да се отхвърли.

***4. По третото основание, свързано с явна грешка в преценката и злоупотреба с власт при определянето на разглеждания период***

144 Като начало следва да се подчертае, че на 10 ноември 2012 г., след подадена жалба от Комитета за защита на отрасъла за стоманени съединителни елементи за челно заваряване на Европейския съюз, Комисията започва отделно антидъмпингово разследване от разглежданото в настоящия случай (наричано по-нататък „предишното разследване“). Началото на това разследване е поставено с Известие за започване на антидъмпингова процедура по отношение на вноса на съединителни елементи за челно заваряване от неръждаема стомана, за тръбопроводи, завършени или не, с произход от Китайската народна република и Тайван (ОВ C 342, 2012 г., стр. 2). Разследването завършва, вследствие на оттегляне на жалбата, с Решение 2013/440/ЕС на Комисията от 20 август 2013 година за прекратяване на антидъмпинговата процедура по отношение на вноса на съединителни елементи за челно заваряване от неръждаема стомана, за тръбопроводи, завършени или не, с произход от Китайската народна република и Тайван (ОВ L 223, 2013 г., стр. 13).

145 Следва да се припомни, че съгласно съображение 43 от обжалвания регламент разглежданото разследване „обхвана периода от 1 октомври 2014 г. до 30 септември 2015 г.“ От съображение 44 от обжалвания регламент става ясно, че „[р]азглеждането на тенденциите, които са от значение за оценката на вредата, обхвана периода от 1 януари 2012 г. до края на разследвания период“.

146 В третото основание жалбоподателят твърди, че Комисията е трябвало да разгледа тенденциите, които са от значение за оценката на вредата през периода, започващ през 2010 г., вместо през 2012 г.

147 Първо, жалбоподателят признава, че обичайната практика на Комисията в областта на антидъмпинговите разследвания е да разглежда период от четири години. Той подчертава обаче, че по време на разглежданото в настоящия случай разследване CCCMC е опитала да убеди Комисията да предвиди удължаване на проверявания период, така че той да обхване периода на предишното разследване. В това отношение той твърди, че широката свобода на преценка на Комисията във връзка с антидъмпинга включва и възможността да се отклони от обичайната практика, когато обстоятелствата във воденото разследване налагат това. Той счита, че обстоятелствата в разглежданото разследване оправдават отклоняване на Комисията от обичайната ѝ практика, тъй като Комисията вече е била извършила значителна част от предишното разследване, засягащо до голяма степен същия жалбоподател, същия разглеждан продукт, същите производители износители и същите вносители, и вече е разполагала с всички данни от Евростат, събрани и анализирани при предишното разследване. Жалбоподателят изтъква, че въпреки приключването на предишното разследване с Решение 2013/440 вследствие на оттеглянето на жалбата действителната причина за прекратяване на разследването от Комисията е била липсата на достатъчно доказателства за вреда за промишлеността на Съюза. Жалбоподателят стига до извода, че отхвърлянето на искането на CCCMC за удължаване на разглеждания период представлява „злоупотреба с широката свобода на преценка на Комисията“, и изисква от Общия съд да квалифицира като недостатъчно обосновани и незаконосъобразни изводите на Комисията във връзка с разглеждания период и в резултат на това и окончателната преценка на вредата.

148 Второ, жалбоподателят изтъква, че CCCMC е предоставила в хода на разследването данни, съдържащи доказателства (въз основа на актуализирани данни от Евростат), свързани с цените и търговските обеми на двете държави, предмет на разглежданото в настоящия случай разследване, за период, започващ през 2010 г. Тези данни доказвали общата стабилност в динамиката на цените и обема на вноса през периода, започващ през 2010 г. Той твърди, че тези доказателства са били представени, за да се установи, че не е имало значително намаляване на цените и обемите на вноса в сравнение с периода, обхванат от предишното разследване. Въпреки това той приема, че всъщност ако се разглежда развитието на търговията едва след 2012 г., цените на вноса изглежда са намалели. Ако, обратно, бъде оценен по-дългият период, жалбоподателят твърди, че цените на вноса през този период очевидно са останали доста стабилни, което според него трябва да е решаващ фактор при оценката на действителната вреда и причинно-следствената връзка.

### *а) По допустимостта на основанието*

149 Комисията изтъква, че третото основание на жалбоподателя е недопустимо съгласно член 76, буква г) от Процедурния правилник. Жалбоподателят не е посочил по последователен и изчерпателен начин основните фактически и правни елементи, на които се основава действието в текста на молбата, за да даде възможност на ответника да се защити и на Общия съд да се произнесе по жалбата, ако е необходимо, без допълнителна информация. Комисията припомня, че в жалбата трябва да се да сочи изрично в какво се състои основанието на жалбата и че единствено абстрактната му декларация не отговаря на изискванията на Процедурния

правилник (решение от 11 септември 2014 г., Gold East Paper и Gold Huasheng Paper/Съвет, T-443/11, EU:T:2014:774, т. 66). Тя припомня, че когато дадено основание или част на основание е неразбираемо, то следва да бъде обявено за недопустимо (решение от 11 септември 2014 г., Gold East Paper и Gold Huasheng Paper/Съвет, T-443/11, EU:T:2014:774, т. 135). Комисията твърди, че жалбоподателят не е обяснил в какво се състои явната грешка в преценката или злоупотребата с власт в заглавието на третото основание. Тя подчертава, че жалбоподателят не представя никакво доказателство в подкрепа на твърденията, изложени в рамките на третото основание, освен що се отнася до твърдението му, че цените на вноса след 2010 г. са останали доста стабилни, препращайки към приложение.

150 Алтернативно, Комисията твърди, че доводите на жалбоподателя в точка 80 от жалбата относно стабилността на експортните цени след 2010 г. са недопустими съгласно член 76, буква г) от Процедурния правилник. Комисията подчертава, че за да докаже твърдението си, че цените на вноса след 2010 г. са се запазили доста стабилни, жалбоподателят препраща по общ начин към приложение, а именно документ от 28 страници, но не уточнява по никакъв начин къде се намират доводите в подкрепа на твърдението му. Във връзка с това тя припомня практиката на Съда, че не е в правомощията на Общия съд да търси и да идентифицира в приложенията и в писмените становища правните основания, които счита за основание за жалбата (решения от 28 юни 2005 г., Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 97 и 100 и от 11 септември 2014 г., MasterCard и др./Комисия, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, т. 41). Аналогични изисквания важат относно излагането на довод в подкрепа на изтъкнато пред Общия съд основание (решение от 13 юни 2013 г., Versalis/Комисия, C-511/11 P, EU:C:2013:386, т. 115). Тя изтъква, че общо препращане към други писмени становища, макар и приложени към жалбата, не компенсира липсата на съществените елементи от правните доводи, които следва да бъдат посочени в самата жалба (вж. в този смисъл решения от 28 юни 2005 г., Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 94—100, от 13 юни 2013 г., Versalis/Комисия, C-511/11 P, EU:C:2013:386, т. 115 и от 11 септември 2014 г., MasterCard и др./Комисия, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, т. 40).

151 В настоящия случай, на първо място, трябва да се отбележи, че както е видно от точки 147 и 148 по-горе, жалбоподателят е изложил в жалбата си доводите, на които се основава третото му основание достатъчно ясно, така че не може да се приеме, че това основание е недопустимо по тази причина.

152 На второ място, трябва да се посочи, че в точка 80 от жалбата жалбоподателят препраща действително по общ начин към приложение A.11, което впрочем той потвърждава в репликата. Обстоятелството, че посочва на стадия на репликата специфичните елементи на това приложение, които са годни според него да докажат твърденията му, не може да компенсира неизпълнението, допуснато при подаването на жалбата, на изискванията на член 76 от Процедурния правилник (вж. определение от 9 януари 2015 г., Internationaler Hilfsfonds/Комисия, T-482/12, непубликувано, EU:T:2015:19, т. 39 и цитираната съдебна практика). Следователно общото позоваване от жалбоподателя на приложение A.11 следва да се приеме за недопустимо (вж. в този смисъл решения от 22 юни 2017 г., Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl), T-236/16, EU:T:2017:416, т.12 и от 9 март 2018 г., NORMOSANG, T-103/17, непубликувано, EU:T:2018:126, т. 25).

***б) По същество***

153 На първо място, доводите на жалбоподателя, че макар предишното разследване да е било приключило с Решение 2013/440 вследствие на оттеглянето на жалбата, действителната причина, поради която Комисията е приключила посоченото разследване, била липсата на достатъчно доказателства за вреда за промишлеността на Съюза, трябва да бъдат обявени за

неоснователни. Всъщност трябва да се подчертае, че както изтъква Комисията, в контекста на настоящото разследване не е редно Общият съд да анализира доводи, свързани с предишното разследване, въпросите, свързани с определянето или липсата на вреда в контекста на това разследване, които са независими от разглежданите в настоящия случай и не са от такова естество, че да доведат до отмяна на обжалвания регламент.

154 На второ място, що се отнася до твърдяната от жалбоподателя явна грешка, следва да се припомни, че тежестта на доказване на явната грешка в преценката е възложена на жалбоподателя, който е длъжен да представи убедителни доказателства в подкрепа на твърденията си (вж. в този смисъл решение от 22 октомври 1991 г., Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, т. 17; вж. също в този смисъл и по аналогия решения от 9 септември 2010 г., Carpent Languages/Комисия, T-582/08, непубликувано, EU:T:2010:379, т. 57 и от 17 януари 2017 г., Cofely Solelec и др./Парламент, T-419/15, непубликувано, EU:T:2017:8, т. 96).

155 От съдебната практика следва, че е необходимо разследването да се провежда въз основа на възможно най-актуална информация, за да могат да бъдат определени антидъмпингови мита, подходящи за защита на промишлеността на Съюза срещу дъмпинговите практики (решения от 3 октомври 2000 г., Industrie des poudres sphériques/Съвет, C-458/98 P, EU:C:2000:531, т. 92, от 28 януари 2016 г., CM Eurologistik и GLS, C-283/14 и C-284/14, EU:C:2016:57, т. 66 и от 25 януари 2017 г., Rusal Armenal/Съвет, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, т. 119).

156 В настоящия случай обаче жалбоподателят не е предложил никакво доказателство, годно да оправдае отклоняването на Комисията от обичайната ѝ практика да приема разглеждан период от четири години и да вземе предвид данните от търговията след 2010 г.

157 Следователно се налага изводът, че жалбоподателят не е доказал, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката.

158 На трето място, що се отнася до злоупотребата с власт, изтъкната от жалбоподателя, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика даден акт е опорочен поради злоупотреба с власт само ако въз основа на обективни, относими и съгласувани доказателства изглежда, че е бил приет с единствената или поне с определящата цел да се постигнат различни от изложените в него цели или да се избегне процедура, специално предвидена от Договора, за да се противодейства на конкретните обстоятелства (вж. решение от 14 октомври 2009 г., Bank Melli Iran/Съвет, T-390/08, EU:T:2009:401, т. 50 и цитираната съдебна практика).

159 В настоящия случай жалбоподателят не е представил никакви доказателства, които да показват, че с приемането на обжалвания регламент Комисията преследва цел, различна от приемането на антидъмпингови мерки в контекста на правото на Съюза. Поради това още в самото начало следва да се отхвърли доводът, свързан с твърдяната злоупотреба с власт от страна на Комисията.

160 На четвърто място, що се отнася до довода на жалбоподателя, че заключението на Комисията относно разглеждания период трябва да бъде квалифицирано като недостатъчно мотивирано, следва да се препрати към съдебната практика, посочена в точка 140 по-горе.

161 В настоящия случай е достатъчно да се отбележи, че в съображение 46 от обжалвания регламент Комисията излага мотивите за отхвърляне на искането за удължаване на срока, направено от някои страни по време на антидъмпинговото разследване.

162 Доводите на жалбоподателя, че заключението следва да бъде квалифицирано като недостатъчно обосновано, трябва да бъдат обявени за неоснователни.

163 От горното следва, че третото основание следва да бъде отхвърлено по същество, без да е необходимо произнасяне по относимостта му, също така оспорвана от Комисията.

### *5. По четвъртото основание, свързано с нарушение на принципите на добрата администрация и на прозрачност и на правото на защита*

164 В рамките на четвъртото си основание жалбоподателят твърди, че Комисията не е спазила общите принципи на правото на Съюза като принципа на добрата администрация, принципа на прозрачност и правото на защита. Жалбоподателят счита, че Комисията не е зачела правото му на защита, първо, като е отказала да разгласи данните относно промишлеността на Съюза, които са били на разположение на стадия на предварителните заключения, второ, определяйки срок от 22 дни за представяне на писменото становище по окончателните заключения и трето, определяйки срок от два и половина работни дни за представяне на писмено становище по поправените окончателни заключения от 25 ноември 2016 г., които са съдържали важни сведения, изнесени за първи път.

#### *а) По неспазване на принципите на добрата администрация и на прозрачност*

165 Комисията твърди, че аргументът на жалбоподателя, че Комисията не е спазила общите принципи на правото на Съюза като принципа на добрата администрация и принципа на прозрачност, трябва да бъде обявен за недопустим дотолкова, доколкото жалбоподателят не е развил в жалбата си неспазването на тези принципи. Комисията посочва, че от член 21, параграф 1 от Статута на Съда на Европейския съюз следва, че в жалбите трябва да се посочват предметът на спора и основанията на жалбоподателя. Тя подчертава, че Общият съд е приел, че за да бъде допустима дадена жалба, жалбоподателят трябва да изложи по последователен и разбираем начин в текста на жалбата основните фактически и правни елементи, на които се основава жалбата, за да даде възможност на ответника да се защити и на Общия съд да се произнесе по жалбата, ако е необходимо, без допълнителна информация. Поради това в жалбата трябва да се посочва изрично в какво се изразява твърдението, на което тя се основава, като само по себе си абстрактното му формулиране не отговаря на изискванията на Процедурния правилник. Според Комисията, когато дадено основание или част от основание е неразбираемо, то следва да бъде отхвърлено (вж. в този смисъл решения от 11 септември 2014 г., Gold East Paper и Gold Huasheng Paper/Съвет, T-443/11, EU:T:2014:774, т. 66 и 135 и от 24 септември 2015 г., Италия и Испания/Комисия, T-124/13 и T-191/13, EU:T:2015:690, т. 33).

166 Съгласно член 76, буква г) от Процедурния правилник жалбата трябва да съдържа кратко изложение на посочените основания. От съдебната практика следва, че това изложение трябва да бъде достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на компетентния съд — да се произнесе по жалбата (вж. в този смисъл решение от 5 март 1991 г., Grifoni/EOAE, C-330/88, EU:C:1991:95, т. 18).

167 В настоящия случай следва да се отбележи, както изтъква Комисията, че жалбоподателят не е развил, нито обяснил в какво се състои нарушението на принципите на добрата администрация и на прозрачност, които посочва в заглавието на четвъртото основание, така че тези доводи следва да бъдат отхвърлени като недопустими.

#### *б) По нарушението на правото на защита на жалбоподателя*

168 Що се отнася до твърдяното от жалбоподателя нарушение на правото му на защита, първо, трябва да се подчертае, че както е посочено в точка 36 по-горе, жалбоподателят не може да се позовава пред Общия съд на правото на защита на CCCMC.

169 По-нататък, следва да се отхвърли оплакването във връзка с недостатъчния срок, определен за представяне на становище по поправените окончателни заключения поради съображенията, посочени в точки 37—41 по-горе.

170 Що се отнася освен това до оплакването за липса на уведомяване за данните относно промишлеността на Съюза, които са били на разположение на стадия на предварителните заключения, следва да се посочи, първо, че жалбоподателят не е доказал, че е поискал разгласяването на тези данни в становището си по предварителните заключения, като позоваването на становището на CCCMC е без значение поради причините, припомнени в точка 169 по-горе. Второ, жалбоподателят не е доказал, че производството е могло да доведе до различен резултат, ако той е знаел за тези данни още от стадия на предварителните заключения вместо на стадия на окончателното заключение. Поради изложените по-горе мотиви настоящото оплакване следва да бъде отхвърлено.

171 Накрая, що се отнася до оплакването във връзка с недостатъчния срок за представяне на становище относно окончателното заключение, достатъчно е да се отбележи, че срокът от двадесет и два дни, определен от Комисията, надхвърля значително минималния срок от десет дни, предвиден в този контекст от член 20, параграф 5 от Регламент 2016/1036, при положение че твърдените от жалбоподателя особени обстоятелства не са достатъчни, за да оспорят редовността на производството в това отношение. Поради това настоящото оплакване следва да бъде отхвърлено.

172 Предвид изложеното четвъртото основание трябва да бъде отхвърлено изцяло.

173 От всичко изложено по-горе следва, че жалбата трябва да се отхвърли.

## IV. По съдебните разноски

174 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

175 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

176 В случая Комисията е направила искане жалбоподателят да бъде осъден да заплати съдебните разноски. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, следва да се уважи искането на Комисията и той да бъде осъден да заплати съдебните разноски. Освен това, в качеството си на встъпила институция, Съветът понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

**1) Отхвърля жалбата.**

**2) Осъжда Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd да заплати, освен собствените си съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.**

**3) Съветът на Европейския съюз понася собствените си съдебни разноски.**

Kanninen Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 19 септември 2019 година.

Подписи

# Съдържание

I. Обстоятелствата по спора ..... 2

II. Производството и исканията на страните ..... 3

III. От правна страна ..... 4

A. По същество ..... 4

1. По първото основание, свързано с явна грешка в преценката, липса на безпристрастност при оценката на доказателствата, възлагане на прекомерна тежест на доказване на жалбоподателя, нарушение на правото на жалбоподателя да бъде изслушан, както и липса на достатъчно мотиви, изложени от Комисията във връзка с определянето на взаимозаменяемостта на тръбни съединителни елементи, произвеждани съгласно стандартите ASME/ANSI и EN/DIN ..... 4

а) По предмета на първото основание ..... 5

б) По второто оплакване, свързано с нарушение на правото на жалбоподателя да бъде изслушан относно преценката на взаимозаменяемостта на двата стандарта ..... 6

в) По първото, третото и четвъртото оплакване, свързани с явна грешка, липса на безпристрастност при оценката на доказателствата и възложената на жалбоподателя прекомерна тежест на доказване във връзка с определянето на взаимозаменяемостта на тръбните съединителни елементи, произведени в съответствие със стандартите ASME/ANSI и EN/DIN ..... 8

1) По допустимостта на някои приложения към репликата ..... 8

2) По допустимостта на доводите на жалбоподателя във връзка със съображение 54 от обжалвания регламент ..... 9

3) По същество по първото, третото и четвъртото оплакване ..... 10

г) По петото оплакване, свързано с липса на достатъчно мотиви за преценката относно взаимозаменяемостта на стандартите EN/DIN и ASME/ANSI ..... 13

2. По петото основание, свързано с явна грешка в преценката при прилагането на третирането, предвидено за държави с непазарна икономика ..... 14

а) По възможността за позоваване пред Общия съд на част I, точка 15 от Протокола за присъединяване на Китай към СТО във връзка с преценката на законосъобразността на обжалвания регламент ..... 15

б) По тълкуването на член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009 в съответствие с правото на СТО ..... 18

3. По второто основание, свързано с явна грешка в преценката и липса на достатъчно мотиви за коригирането на нормалната стойност ..... 20

а) По допустимостта на някои доводи на жалбоподателя ..... 21

б) По същество ..... 21

1) По явната грешка в преценката при корекцията на нормалната стойност ..... 21

2) По липсата на достатъчно мотиви относно корекцията на нормалната стойност 24

4. По третото основание, свързано с явна грешка в преценката и злоупотреба с власт при определянето на разглеждания период ..... 24

а) По допустимостта на основанието ..... 25

б) По същество ..... 26

5. По четвъртото основание, свързано с нарушение на принципите на добрата администрация и на прозрачност и на правото на защита ..... 28

а) По неспазване на принципите на добрата администрация и на прозрачност ..... 28

б) По нарушението на правото на защита на жалбоподателя ..... 28

IV. По съдебните разноски ..... 29